

Abstrakt

Diplomová práce pojednává o otázce interpretace fikčních narativních literárních děl s ohledem na to, k čemu jejich text odkazuje a co se zpravidla označuje jako reference. U tří autorů odlišného zaměření (Frege, Ortega y Gasset, Šklovskij) sleduje odsouvání reference jako věc v umění nedůležitou či nemožnou. Ve strukturalismu, rozvíjejícím se zejména ve Francii po roce 1960, jsou tyto otázky potlačeny ve prospěch zkoumání „literárnosti“ literárního díla a jeho vnitřních vztahů, které umožnily vznik naratologie. Paul Ricoeur se následně snaží o fúzi strukturalismu s hermeneutikou; v pojetí literárního díla jako diskursu rozlišuje „co“ a „o čem“ díla, a to v návaznosti na Fregeho rozlišení *smyslu* a *reference* (významu); reference v díle ovšem není deskriptivní. V *Čase a vyprávění* pak již namísto o referenci hovoří o refiguraci a zdůrazňuje časové aspekty literárního díla a jeho recepce. Práci uzavírá krátká interpretace románu Chica Buarqua *Budapešť* (2003).